

Rådet for
Den Europæiske Union

Bruxelles, den 13. juli 2017
(OR. en)

**Interinstitutionel sag:
2017/0158 (COD)**

11272/17
ADD 3

UD 183
ENFOCUSTOM 175
EF 167
ECOFIN 649
JAI 694
COSI 166
COTER 74
RELEX 658
DROIPEN 104
COPEN 239
CODEC 1251

FORSLAG

fra:	Jordi AYET PUIGARNAU, direktør, på vegne af generalsekretæren for Europa-Kommissionen
modtaget:	13. juli 2017
til:	Jeppe TRANHOLM-MIKKELSEN, generalsekretær for Rådet for Den Europæiske Union

Komm. dok. nr.:	SWD(2017) 263 final
-----------------	---------------------

Vedr.:	ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN Ledsagedokument til Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om import af kulturgenstande
--------	---

Hermed følger til delegationerne dokument - SWD(2017) 263 final.

Bilag: SWD(2017) 263 final

Bruxelles, den 13.7.2017
SWD(2017) 263 final

ARBEJDSDOKUMENT FRA KOMMISSIONENS TJENESTEGRENE

RESUME AF KONSEKVENSANALYSEN

Ledsagedokument til

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om import af kulturgenstande

{COM(2017) 375 final}

{SWD(2017) 262 final}

Resumé

Konsekvensanalyse af forslaget til toldforanstaltninger i forbindelse med import af kulturgjenstande

A. Behov for handling

Hvorfor? Hvad er problemstillingen? Højst 11 linjer

Kommissionen har inden for rammerne af den europæiske dagsorden om sikkerhed fra 2015¹ og handlingsplanen med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme fra 2016² bebudet, at den ville udarbejde et lovgivningsmæssigt forslag om bekæmpelse af ulovlig handel med kulturgjenstande inden udgangen af andet kvartal 2017.

Forslaget skal forhindre, at kulturgjenstande fra tredjelande ulovligt fjernes fra deres historiske og arkæologiske kontekst og føres ind i EU, og dermed understøtter organiseret kriminalitet, terrorfinansiering, hvidvaskning af penge og skatteunddragelse samt tab af kulturel identitet og kulturarv i disse lande. Det bygger videre på EU-lovgivningen om forbud mod handel med kulturgjenstande fra Irak og Syrien (forordning (EF) nr. 1210/2003 og (EU) nr. 36/2012).

Hvilke resultater forventes der af initiativet? Højst 8 linjer

Initiativet sigter mod at forhindre import og opbevaring i EU af kulturgjenstande, som eksporteres ulovligt fra et tredjeland. Det vil begrænse den illegale handel med kulturgjenstande, bekæmpe terrorfinansiering og beskytte kulturarven, særligt arkæologiske genstande i oprindelseslande, som er ramt af væbnet konflikt. Det foreslås derfor at: indføre en fælles definition af kulturgjenstande ved import, sikre, at importører udviser passende omhu ved køb af kulturgjenstande fra tredjelande, udarbejde standardoplysninger for bekræftelse af, at genstandene er lovlige, indføre effektive afskrækkende foranstaltninger mod ulovlig handel og tilskynde interesserede parter til aktivt at engagere sig i beskyttelsen af kulturarv.

Hvad er merværdien ved at handle på EU-plan? Højst 7 linjer

De kontrolforanstaltninger, der træffes af en given medlemsstat, forhindrer ikke, at kulturgjenstande importeres ulovligt til denne medlemsstat fra en anden medlemsstat, som ikke foretager sådanne kontroller. Den ulige behandling af økonomiske operatører i forskellige medlemsstater fører til forskelsbehandling. Der er behov for en fælles tilgang for at sikre effektivitet og en ensartet behandling af import i hele EU.

B. Løsninger

Hvilke lovgivningsmæssige og ikkelovgivningsmæssige løsninger er overvejet? Foretrækkes en bestemt løsning frem for andre? Hvorfor? Højst 14 linjer

De forskellige løsninger er opdelt i grupper:

For det første er der set på blød lovgivning, som kan generere goodwill og øget selvdisciplin blandt de berørte parter og øge kapaciteten hos de kompetente myndigheder (gruppe A).

For det andet er der set på lovgivning til at håndtere to vigtige aspekter:

- en passende definition med henblik på at afgrænse, hvilke kulturgjenstande der skal være omfattet af initiativet (gruppe B)

- hvilke dokumentationskrav der er behov for til at bevise, at genstandene er lovlige (gruppe C).

Gruppe C omfatter nærmere bestemt følgende muligheder:

a) en eksporttilladelse, der udstedes af oprindelseslandet og administrativt samarbejde med det pågældende land

b) en importørerklæring (på tro og love) og et ID-dokument for genstanden (Object ID), som indeholder grundlæggende oplysninger om genstandene

c) en importtilladelse, der udstedes af kulturmyndighederne i EU for alle kulturgjenstande

d) en importtilladelse for kulturgjenstande, der er i særlig stor risiko for plyndring (arkæologiske genstande), og en importørerklæring og et ID-dokument for alle andre kulturgjenstande (dvs. en kombination af b) og c)).

Hvem støtter hvilken løsning? Højst 7 linjer

¹ COM(2015) 185 final.

² Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om en handlingsplan med henblik på at styrke bekæmpelsen af finansiering af terrorisme (COM(2016) 50 final).

Virksomhederne og interesserepræsentanterne støtter ikkelovgivningsmæssige løsninger og foretrækker, at der ikke gælder særlige EU-dokumentationskrav ved import. Blandt disse dokumentationskrav lader de til at gå mest ind for importørerklæringen. Medlemsstaternes offentlige myndigheder, NGO'erne og civilsamfundet støtter mere skærpede foranstaltninger såsom eksport- eller importtilladelser. De er ikke overbeviste om effektiviteten af importørerklæringer, da en sådan selvcertificering endnu ikke er afprøvet på området.

C. Den foretrukne løsnings virkninger

Hvilke fordele er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers fordelene ved de vigtigste af de mulige løsninger)? Højst 12 linjer

Den foretrukne løsning kombinerer blød lovgivning og lovgivningsmæssige foranstaltninger for en bred type af genstande, begrænset til en minimumsalder på 250 år. Det påtænkes også at indføre dokumentationskrav for at bevise genstandenes lovlige oprindelse. Ved hjælp af den mere effektive kontrol forventes det således at begrænse den ulovlige handel med kulturgenstande, bekæmpe terrorfinansiering og beskytte kulturarv, især i de oprindelseslande, der er ramt af væbnet konflikt.

Hvilke omkostninger er der ved den foretrukne løsning (hvis en bestemt løsning foretrækkes – ellers omkostningerne ved de vigtigste af de mulige løsninger)? Højst 12 linjer

Økonomiske operatører, som importerer kulturgenstande, der betragtes som truet kulturarv (en meget lille del af kunstmarkedet), vil skulle søge om en importtilladelse, før de kan importere disse genstande til EU. Det vil indebære visse omkostninger for importørerne i forbindelse med indsamling af dokumentation og ansøgning hos myndighederne såvel som for kulturmyndighederne med hensyn til at sikre den passende kontrolekspertise. For andre genstande vil importørerne skulle udfylde en importørerklæring og et ID-dokument for genstanden, som skal indgives til toldmyndighederne til kontrol og registrering.

Hvordan påvirker den foretrukne løsning virksomhederne, herunder de små og mellemstore virksomheder og mikrovirksomhederne? Højst 8 linjer

Langt størstedelen af kunstmarkedet udgøres af mindre virksomheder eller mikrovirksomheder. Derfor er der set på de foreslåede foranstaltninger ud fra et SMV-perspektiv, dvs. at man har forsøgt at vælge de løsninger, der kræver de færreste operationelle ressourcer og indebærer de lavest mulige efterlevelselsomkostninger.

Vil den foretrukne løsning få væsentlige virkninger for de nationale budgetter og myndigheder? Højst 4 linjer

Undtagen ved importtilladelser til arkæologiske genstande og dele af monumenter, hvor medlemsstaterne skal sørge for den nødvendige ekspertise til at behandle ansøgningerne, indebærer de øvrige foranstaltninger ingen særlige behov hvad angår menneskelige ressourcer eller operationelle omkostninger.

Vil den foretrukne løsning få andre væsentlige virkninger? Højst 6 linjer

Toldkontrollen og de øvrige afskrækkende foranstaltninger vedrørende ulovlig handel (sanktioner) vil have negative virkninger for den organiserede kriminalitet og terrorfinansiering i EU og resten af verden. EU's foranstaltninger kan have positive virkninger for tredjelande, hvis kulturarv er truet.

Proportionalitet

Foranstaltningen indebærer ikke urimelige omkostninger for de handlende eller administrationer.

D. Opfølgning

Hvornår vil foranstaltningen blive taget op til fornyet overvejelse? Højst 4 linjer

Kommissionen vil hvert femte år rapportere om anvendelsen af forordningen.